

Kedves barátom,

Örök életük van-e a katolikus embereknek? Kellő érzékenységgel szeretnék erről a témáról írni. Amikor visszaemlékszem arra a 48 évre, amikor a katolikus vallás olyan erősen megfogta a lelkemet, ezért nagy kedvességgel írok a katolikusoknak. Azonban amikor a hivatalos katolikus tanításokat elemzem a Biblia fényében, kikerülhetetlen álláspontra jutok. Azok a katolikusok, akik ezt a cikket elolvassák hálások lehetnek azért, hogy ezt a témát ily részletesen dolgoztam fel, ami a lelküket nyugtalanítja. Némely evangéliumi keresztyén hálás lehet azért, hogy olyan hamis ökumenikus mozgalmakat lelepleztem, mint az „Evangéliumi keresztyének a katolikusokkal együtt”, illetve a „keresztyén egyházak közössége”. Légy szíves küldd el ezt a cikket a családodnak és barátaidnak. Köszönöm.

Örök életük van-e a katolikus embereknek?

Richard Bennett

48 évig katolikus voltam, és ebből 22 évig voltam katolikus pap, és a katolikus egyházban hittem. Ennek következtében azt hittem, hogy mivel a szentségekben részesültem, ezért ebből kifolyólag örök életem lesz amikor meghalok. Mint sok más pap, azt tanítottam, hogy ha hűségesek lesznek az egyházhoz, és ha a „megszentelő kegyelem”-ben halnak meg, ezért üdvözülni fognak. Azoknak a katolikus embereknek tisztelettel írok az örök életről, akik ilyen módon letek félrevezetve. Mivel ír római katolikus voltam, emlékszem arra, hogy mennyire erősen ragadta markába a katolikus vallás a lelkemet; szinte a természetemmé vált. Ezért szeretnék olyan finom módon írni arról, hogy milyen a keresztyén hívő ember kapcsolata az Atyával, illetve egy katolikus embernek milyen a kapcsolata a római pápával.

A keresztyén ember kapcsolata az Atyával kulcsfontosságú dolog. Jézus kijelentette, hogy „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust.”¹ Nem ismerni és hinni „az egyetlen igaz Istenben” egyet jelent azzal, hogy valakinek nincs meg az „az örök élet”. A katolikus hívőnek pedig elsősorban abban kell hinnie, hogy az „Egyház minden hívőnek anyja”. Ez azért van, mert a hivatalos katolikus tanítás szerint,

„A hit” egyházi cselekmény. Az egyház hite megelőzi, megszüli, támogatja, és táplálja a mi hitünket.

A katolikus hívőnek pedig elsősorban abban kell hinnie, hogy az „Egyház minden hívőnek anyja”. Az egyház minden hívőnek anyja.²

Ennek következménye az, hogy a katolikus minden nap tudatos kapcsolatot él át „az egyházzal, mint anyjával”, ami helyettesíti az Atyával való kapcsolatot. Ez a csere akkor lesz nyilvánvaló, amikor egy odaadott katolikus a pápára, mint „szentatyára” hivatkozik. Sőt, a katolikus Zenit nevű hírszolgálat a pápára mint „szentatyára” hivatkozik. A legtöbb katolikus számára a „szentatyá” fogalom általában a pápát jelöli.

Isten mint Atya

A Szentírásban az „Atya” szót Jézus több mint százhetvenszer használta. Jézus Krisztus Istenről kifejezetten mint Atyáról beszélt.³ A Szentírásban az „Abba Atyám” fogalmat a hívőknek így magyarázzák: „Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptátok, a ki által kiáltjuk: Abbá, Atyám! Ez a Lélek bizonyosságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.”⁴ Azzal, hogy Isten szeretetében az „Abba Atyám” révén részesül, úgy a hívő átéli azt, hogy

¹ Jn. 17,3

² A katolikus egyház katekizmusa, második változat, Par. 181

³ Mk. 14,36

⁴ Rom. 8:15-16

Isten őt mennyire szereti.⁵ Az Úr Jézus Krisztus a következő imádságot azoknak mondta, akik valósággal hisznek Istenben mint Atyában: „*És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig te hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, a kiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!*”⁶

Ezzel szemben a római katolikus egyház hivatalos törvénye szerint alá kell rendelned az elmédet és akaratodat nem at Atya Istennek, hanem Róma legfelsőbb püspökének. A római katolikus egyház hivatalos törvénye szerint

„Még ha hitbéli egyetértés nélkül is, az emberi értelmet és akaratot alá kell vetni a legfelsőbb római püspök vagy a püspöki kollégium tanításának hit és erkölcs kérdésében...”⁷

Ezzel szemben Jézus azt mondja, hogy „*Jézus pedig monda néki: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.*”⁸ Nem lehet két úrnak szolgálni, hiszen az Úr parancsa ellentmond a pápának. Senki nem lehet pártatlan ha választania kell két úr között, akik ellentmondanak egymásnak és akik teljes hűséget követelnek. Választani márpedig kell. Tehát a katolikusoknak választaniuk kell, kinek szolgálnak!

Sőt, mi több, az Úr Jézus Krisztus nagy becsben tartotta az „Atya” szót, amikor ezt parancsolta: „*Atyátoknak se hívjatok senkit e földön; mert egy a ti Atyátok, a ki a mennyben van.*”⁹ Ez annak az üzenetnek a lényege, ami a mennyei Atyánkat illeti. Ezek szerint egyedül a mennyei Atya méltó az imádatra, és egy igazi hívő a „Szent Atya” szavakat egyedül az Istennek mondja! Ennek ellenére a római egyház a pápáját hívja „szent atyának”. A Vatikán honlapja például I. Ferenc pápáról így nyilatkozott: “A szentatya beszéde” a vatikáni kertben. vasárnap, 2014 június 8.

Az Úristen szuverén

Isten mindenkit szeret, mindentudó, mindenható, és mindenütt jelen van. Az Úristen szuverén teljes, legfelsőbb, egyetemes hatalommal rendelkezik minden mennyei és földi dolog fölött. Isten szuverenitásáról is hivatalosan így nyilatkozik Róma

„Mivel a római püspök, Jézus földi helytartója lévén a teljes egyház pásztoraként teljes, legfelsőbb, egyetemes hatalommal rendelkezik az egész egyház fölött, olyan hatalommal, amit mindenkor tud akadálytalanul gyakorolni.”¹⁰

Ezzel a római püspök magának tulajdonítja a teljes egyház fölötti szuverén uralkodás jogát ami egyedül az Úristent illeti. Szögezzük le: a katolikus egyház a történelem során egyfolytában és arrogáns módon magának tulajdonította a mennyei atya hivatalát. VIII. Bonifác pápa 1302-ben például az „Unam Sanctam” c. pápai bullájában kijelentette, hogy „Továbbá kijelentjük, kimondjuk, meghatározzuk, és kihirdetjük minden embernek, hogy alá kell vetniük magukat a római püspöknek az üdvösség eléréséhez.”¹¹ Ez a fajta pápai arrogancia a legnagyobb istenkáromlás!

Isten szeretete az üdvösségben

Az Atya Isten szeretete mindig eléri a célját, mivel „*Az által lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa. Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul a mi*

⁵ „*És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr.*”

2Kor. 6,18

⁶ Jn. 17,11

⁷ 752. kánon

⁸ Mt. 22,37

⁹ Mt. 23,9

¹⁰ *katekizmus*, Par. 882

¹¹ Henry Denzinger, *A katolikus dogma forrásai* (1984), #469

*bűneinkért.*¹² Az Atya Istennek terve és akarata szerint a bűnös ember az üdvösséget Jézus Krisztusban éri el. Nyomatékosan hangsúlyozzuk, hogy a kegyelem igazi értelmében *szabadon* adatott ajándék a mennyből. Ezért mondja a Szentírás azt, hogy „*Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*”¹³ A bűn uralmát Isten kegyelme győzi le, amint ezt a Szentírás mondja: „*azonképen a kegyelem is uralkodjék.*”¹⁴ A kegyelem felülmúlja a bűnt. Amikor egy bűnös hisz Jézus Krisztusban, mint egyetlen biztonságában és helyettesítőjében, nemcsak megszabadul a bűneiből, hanem „*életben uralkodik*”. A Szentírás szerint „*Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, kik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővölködésében részesültek.*”¹⁵

A római egyház azt utánozza, amikor azt állítja, hogy a szentségei szükségesek az üdvösséghez. Hivatalosan azt tanítja, hogy „Az egyház kijelenti, hogy a hívők számára az újszövetségi szentségek *szükségesek az üdvösséghez.*”¹⁶ A katolikus egyház tehát elénk adja a hét fizikai szentségét, amik által meg lehet szerezni az Szentlélek kegyelmét az ő közvetítésével.¹⁷ A Vatikán elénk adja a szimbolikus szentség rendszerét, mint üdvösségszerző intézményt. Ezek a módszerek az üdvösség elérésére változatai az ősrégi kísértésnek, hogy az üdvösséget teljesítmény, illetve emberi cselekedetek révén Istennek tetsszünk. Ezek a tanítások átkot vonnak magukra, mivel meghamisítják a Jézus Krisztusról szóló Evangéliumot.¹⁸ Azért, hogy kiosszák a hét szentségét a katolikus egyház papokat szentel fel, akik szerinte „hatalmat kaptak Istentől, amit sem angyalok, sem arkangyalok sem nem kaptak... Isten jóváhagyja azt, amit a papok idelent megcselekszenek.”¹⁹ Az Újszövetségben semmi említése sincsen az áldozati papoknak, egyedül a vénekről, illetve a pásztorokról esik szó.²⁰

A katolikus egyház emberi eredetű hitrendszere katasztrófális következményekkel jár az emberek lelkére nézve. Ezzel szemben az igazi evangélium minden ember előtt világossá teszi azt, hogy miként lehet legyőzni a gonoszt. Ez a hatalom képes arra, hogy embereket életre, békére, illetve magába a mennybe feltámassza. Ugyanez az evangélium képes arra, hogy az Úr megváltott embereit ujjongjanak azért a kegyelemért, ami az örök életet hozza. „*És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az ő Fiában van.*”²¹ Az Atyának örök Fiának élete van a saját személyében, mint az isten Igéje.²² Tőle örök élet adatik minden igaz hívőnek, mind itt, mind a mennyországban.²³ Ezzel szemben a katolikus egyház azt tanítja, hogy Isten kegyelme Róma szentségein keresztül folyik.²⁴ Az, aki a katolikus szentségrendszerbe veti hitét és a lelkének üdvösségét rítusokba helyezi nem bízik egyedül Jézus Krisztusban.

A katolikusok a misében, vagyis az eukarisztiában hisznek

¹² 1Jn. 4,9-10

¹³ Ef. 2,8-9

¹⁴ Rom. 5:21

¹⁵ Rom. 5,17

¹⁶ *Katekizmus*, Par. 1129

¹⁷ „A szentségek kegyelmet adnak, és amikor kiosztják, a hívők képesek lesznek megkapni ezt a kegyelmet gyümölcsöző módon, hogy igaz módon imádhassák Istent, és hogy a szeretetet is gyakorolhassák.” Lásd:

<http://www.catholic.org/prayers/sacrament.php>

¹⁸ „A mint előbb mondtuk, most is ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, a mit elfogadtatok, átok legyen.” Gal. 1:9

¹⁹ *Katekizmus*, Par. 983 Sub-Para. 3

²⁰ A püspök (felügyelő), illetve a vén/pásztor szavak egymással felcserélhetők (lásd ApCsel 20:17,28, 1Pt. 5:1-4).

²¹ 1Jn. 5,11

²² Jn. 1,1-4

²³ Jn. 1,12-13

²⁴ Lásd: <http://www.adelaide.catholic.org.au/our-faith/sacraments>

A római katolikus vallás középpontjában a mise, vagyis az eukarisztia áll, amit a második vatikáni zsinat így ír le: „az egész keresztyén élet csúcspontja.” Róma kijelenti, hogy a mise egyben áldozat is, és hogy a Kálvária és a mise ugyanazok; nevezetesen „egyetlen áldozat”. Ezért ő ezt tanítja:

„Krisztus áldozata és az Eukarisztia áldozata *egy és ugyanaz az áldozat.*” „Az áldozat egy és ugyanaz: most papok áldozzák fel Azt, aki Magát a kereszten áldozta fel; az egyetlen különbség az, hogy mimódon történt. És mivel ez az isteni áldozat amit a misében mutatnak be, ugyanaz a Krisztus, Aki véres módon mutatta be a keresztt oltárán, egyben a misében jelen van és vér nélküli módon áldoztatik fel... ez az áldozat valóságosan kiengesztelő hatású.”²⁵

A véretlen áldozat fogalmi önellentmondás.²⁶ Vér nélküli áldozat értelmetlen, és csak félrevezető. Az Utolsó Vacsora nem áldozat, hanem emlékeztető. A kenyér és bor Krisztus testét és vérének képviselik, amelyeket egyszer és mindenkorra áldoztak fel a Kálvárián. A hívő azért eszi a kenyeret és issza a bort, hogy emlékezzen arra a kiengesztelésre hálaadással és dicsőítéssel, amíg Jézus újra vissza nem jön. Micsoda különbség van egy igazi hívő hite között az Úrvacsorát illetően és egy katolikus ember hite között a misét illetően. A bűnre többé nincsen megemlékezés az igaz hívő esetében, hogy őt ezzel vádoljuk vagy megalázzuk. Krisztus áldozata egyszer és mindenkorra érvényes. Örökké tartó a hatása. „Nincsen azért immár semmi kárhozzátásuk azoknak, a kik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint.”²⁷ Az Úr Jézus Krisztis tökéletes, örökké tartó üdvösséget szerzett azoknak, akik hisznek az Ő befejezett áldozatában. Sajnos, a katolikus nem tudja ezt átélni, aki egy ún. „isteni áldozatban hisz amit a misében mutatnak be”.

A katolikusok nemcsak Jézushoz imádkoznak, hanem Máriához és a szentekhez

Egy igazi hívő csakis Jézus Krisztusra néz, mint Közvetítőre: „Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus”²⁸ Az evangélium ragyogása az, hogy a hívő az ő szívét Jézus Krisztusra veti, aki az élet kútforrása. A katolikusok azonban Máriához és az ő szentjeikhez imádkoznak. Ez azért van, mert a hivatalos katolikus tanítás szerint,

„A halottakkal való közösség: Az egyház, az ő vándorló tagjai formájában a Jézus Krisztusnak teljes misztikus testével való közösség teljes tudatában, a keresztyén vallás legkorábbi szakaszától kezdődően a halottak emlékéért mindig tiszteletben tartotta... Az értük mondott imádságaink nemcsak segíti őket, hanem hatásossá teszi az értünk történő közbenjárásuk.”²⁹

A Biblia azt tanítja, hogy egyedül Isten végtelen, örökké tartó, megváltozhatatlan az Ő lényében, bölcsességében, hatalmában, szentségében, igazságosságában, jóságában és igazságában. Ezért egyedül Ő hallgatja meg az imádságokat, egyedül Ő a mindennek felett szent, egyedül Ő az Isten. A halottakhoz intézett imádság, ami nem az Úr Istennek mondatik el, a legnagyobb istenkáromlás! A halottidézés, vagyis a nekromancia szigorúan tilos a Biblia alapján.³⁰ Az egyetlen Főpap, Jézus Krisztus teljesen betölti azt a fajta közbenjárói imádságot, amit egy igaz hívő igényelhet, amint ezt a Szentírás mondja: „Krisztus az, a ki meghalt, sőt a ki fel is támadott, a ki az Isten jobbán van, a ki esedezik is érettünk.”³¹ Az a szegény katolikus, aki azt a római hagyományt folytatja, hogy a halottakhoz imádkozik, vagy azokat idézi, a Biblia alapján nem hallgatja meg az Atya Isten. A Szentírás szerint ha más közbenjárókat keresnek a katolikusok, ezzel ők visszautasítják az Úr Jézus Krisztus egyedüli megváltói munkáját, Aki a kegyelmi szövetség egyetlen közvetítője az Atya Isten szerint.³²

²⁵ Katekizmus, Par. 1367 (aláhúzás ebben a dokumentumban van)

²⁶ Zsid. 9,21: „vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat.”

²⁷ Rom. 8,1

²⁸ 1 Tim. 2,5

²⁹ Katekizmus, Par. 958

³⁰ 5.Móz. 18,9-11

³¹ Rom. 8,34

³² Zsid. 9,24

Végszó

A Szentírás szerint a hívő Jézus Krisztusra néz, aki „AZ URUNK ÉS IGAZSÁGUNK”³³ Az evangélium ragyogása az, hogy a hívő az ő szívét Jézus Krisztusra veti, aki az élet kútforrása, ahol a hívő egyre mélyebb folyamatokból issza az örömet, amelyek Krisztus jobbánál vannak. Az örök élet csakis Jézus Krisztusban van, az Ő örök élete révén, az Ő mindenre elégséges áldozatával. *„Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arczzal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.”*³⁴ Ez az igazi lényeg, ahogyan a hívő egyre többször egyedül az Úr Jézus Krisztusra néz az életért. Mennyire más ez mint az a cél, amit a pápista Róma kínál az embereknek. Róma az ő embereit, de az emberiséget is általánosságban hogy az ő fizikai szentségeire nézzen illetve az egyházi hierarchiájára, ami fenntartja ezeket a szentségeket. A bibliai evangélium azonban nem fizikai jeleket jelöl meg, hanem a bibliai igazság szerint *„Nézzvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra, a ki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült.”*³⁵ Ő a hitük szerzője és bevégezője: a kezdet és a vég. „Jézusra nézni” azt jelenti, hogy az elménket és szívünket őrajta tartjuk. Őbenne van a kegyelem. Ő a kegyelem kútforrása és a hívőknek minden szükségleteit kielégíti. A hívő élete Krisztusból ered, és Őrá irányul; Ő annak kezdeti lényege és végső állomása. Az igazi életet személyes, bensőséges közösségben éljük Krisztussal, amint ezt Pál apostol is olyan szépen mondta: *„Énnekem az életem Krisztus.”* Ez azt jelenti, hogy ha egy embert a mindenek fölött szent Isten egyedül igazítja, egyedül az Úr Jézus Krisztussal jár, magára veszi Krisztus igáját, és Krisztustól tanul, hogy mélyen Isten írott ígéréből merít, és követi a Szentírást, ahelyett, hogy a saját útjait járja.

Az Úr az őszinte és buzgó farizeusokat kemény szóval ihlette. Ők a saját főpapjukra néztek, Kajafásra. Az Úr azt mondta a farizeusoknak, hogy *„Azért mondtam néktek, hogy a ti bűneitekben haltok meg: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben.”*³⁶ A farizeusokhoz hasonlóan sok mai katolikus a pápára néz. És ma is a farizeusokhoz hasonlóan ha a katolikusok továbbra is a pápát szentatyának mondják, ezzel az igazi Atyát és Fiút tagadják.³⁷ Aki a bűneiben továbbhalad meg fog halni abban. Az Úr Jézus Krisztus az igaz hívő helyében halt meg. Az Ő élete és befejezett áldozata a hívő váltságdíja. *„Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.”*³⁸ Ezt az árat a mindenek fölött szent Isten követelte azért, hogy az Ő igazságosságát a bűnök bocsánatában érje el. Ennek a váltságdíjnak a kifizetésével az igaz hívő egyedül Jézus Krisztusban megszabadul a bűntől és a Sátántól örökre. *„Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.”*³⁹ Istennek eme ajándéka a szívünket hálára indítja, amint mondjuk: *„Mert ő tőle, ő általa és ő reá nézve vannak mindenek. Ővé a dicsőség mindörökké.”* Amen.⁴⁰ ♦

Légy szíves, terjeszd ezt az írást.

A honlapunk: <http://www.bereanbeacon.org/>

³³ Jer. 23,6

³⁴ 2Kor. 3,18

³⁵ Zsid. 12,2

³⁶ Jn. 8,24

³⁷ „Ki a hazug, ha nem az, a ki tagadja hogy a Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, a ki tagadja az Atyát és a Fiút.” 1Jn. 2,22

³⁸ Mk. 10,45

³⁹ Rom. 6,23

⁴⁰ Rom. 11,36